

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK RAAD VAN STATE

22 december 1995

(Mrs Hulshof, Beekhuis, Korte-Van Hemel)

Nr. G09.90.0083

(m.nt. PvB)

Wet verontreiniging oppervlaktewateren art. 9, lid 3 en art. 31 lid 3

[Essentie] Intrekking lozingsvergunning in verband met mogelijkheid van aansluiting op riolering; geen schadevergoeding; draagkrachtbeginsel. [Gem. Appingedam]
Vanwege de alternatieve en door verweerders geprefereerde mogelijkheid het afvalwater te lozen op de riolering hebben verweerders appellantes historische vergunning krachtens de Wet verontreiniging oppervlaktewateren ingetrokken. Thans staat uitsluitend ter beoordeling of verweerders in verband met die intrekking terecht hebben beslist appellante geen schadevergoeding krachtens art. 9 lid 3 Wet verontreiniging oppervlaktewateren toe te kennen.

Ten tijde van het nemen van de bestreden beschikking werden de te maken kosten voor het woonschip van appellante geschat op f 2000. Gelet op het feit dat de voor appellante resterende kosten ongeveer f 1000 zouden bedragen, kan de Afdeling instemmen met het standpunt van verweerders dat appellante geen schade lijdt die redelijkerwijze niet of niet geheel te harer laste zou kunnen komen. Hierbij neemt de Afdeling in aanmerking dat in soortgelijke gevallen - nl. die waarin particulieren worden verplicht hun woningen op het riool aan te sluiten - de financiële positie van betrokkene op zich geen reden vormt om tot die schadevergoeding over te gaan en in dit geval appellante niet kan worden geacht onevenredig zwaar te worden belast in vergelijking met andere particulieren in soortgelijke gevallen.

[Tekst] M.A. Hazenberg te Appingedam, appellante,
tegen

De gecommiteerden uit het hoofdbestuur van het waterschap Eemzijlvest, verweerders.

Verweerders hebben bij beschikking van 18 juni 1990 de lozingsvergunning ingevolge art. 31 derde lid Wet verontreiniging oppervlaktewateren (WVO) ingetrokken en beslist dat aan appellante in verband met die intrekking geen schadevergoeding krachtens art. 9 derde lid van die wet wordt toegekend. De beschikking is aan deze uitspraak gehecht (niet opgenomen, red.).

Tegen de beslissing geen schadevergoeding toe te kennen heeft appellante beroep ingesteld.

Het beroepschrift en de nadere motivering daarvan zijn aan deze uitspraak gehecht (niet opgenomen, red.).

Desgevraagd hebben verweerders een verweerschrift ingediend.

Het geschil is op 19 dec. 1995 behandeld in een openbare vergadering van de Afdeling, waarin appellante niet is verschenen en verweerders zich hebben doen vertegenwoordigen door mr ing. H.Th. Wolven.

In rechte

Op 1 jan. 1994 is in werking getreden de Wet van 16 dec. 1993 tot wijziging van de Wet op de rechterlijke organisatie, de Awb, de Wet RvS, de Beroepswet, de Ambtenarenwet 1929 e.a. wetten, alsmede intrekking van de Wet Arob (voltooiing eerste fase herziening rechterlijke organisatie), Stb. 1993, 650, welke nadien is gewijzigd. Uit de in deel 6, art. 1 van deze wet neergelegde overgangsbepalingen volgt dat het geschil dient te worden behandeld met toepassing van het recht dat gold vóór 1 jan. 1994, behoudens ten aanzien van de regeling inzake de proceskostenveroordeling in art. 8:75 en 8:75a Awb.

Appellante beschikte over een zogenoemde "historische" vergunning voor het lozen van huishoudelijk en faecaal afvalwater vanuit haar woonschip, gelegen aan de Fivelkade W7 te Appingedam, op het oppervlaktewater Damsterdiep. Uit de stukken blijkt dat het gemeentebestuur van Appingedam ten behoeve van de woonschepen aan deze kade een speciale riolering heeft aangebracht.

Vanwege de alternatieve en door verweerders geprefereerde mogelijkheid het afvalwater te lozen op die riolering hebben verweerders appellantes historische vergunning ingevolge art. 31 derde lid WVO ingetrokken.

Deze intrekking is, met verwerping van het beroep, bij uitspraak van 19 juli 1991, nr. G05.90.0964, van de voormalige Afdeling voor de geschillen van bestuur onherroepelijk geworden. Thans staat uitsluitend ter beoordeling of verweerders in verband met die intrekking terecht hebben beslist appellante geen schadevergoeding krachtens art. 9 derde lid WVO toe te kennen.

Verweerders hebben daartoe overwogen dat de gemeente Appingedam de betrokken eigenaren van woonschepen een tegemoetkoming in de kosten van aansluiting op de riolering heeft aangeboden. Bovendien achten zij de te maken kosten betrekkelijk gering. Op deze gronden zijn zij tot de conclusie gekomen dat het hier niet gaat om schade die redelijkerwijs niet of niet geheel ten laste van appellante behoort te komen.

Appellante voert hiertegen aan dat de aansluiting voor haar, aangezien zij beschikt over een uitkering ingevolge de Rijksgroepsregeling Werkloze Werknemers en bovendien ook andere grote uitgavenposten heeft, een aanzienlijke financiële aderlating betekent. Zij wijst er daarbij op dat de vergoeding van de gemeente slechts maximaal vijftig procent van de uitgaven bedraagt.

De Afdeling overweegt dienaangaande als volgt.

Ingevolge art. 9 derde lid WVO zoals dit luidde ten tijde van het nemen van de bestreden beschikking, zal,